जरासन्धिर्भगदत्तो जलसन्धश्च वीर्य्यवान्। भूरिश्रवाः शलः शल्यो वृषसेनश्च सानुजः।
लक्ष्मणो राजपुत्रश्च धृष्टद्युम्नस्य चात्मजः। शिखण्डिपुत्राः सर्व्वे च धृष्टकेतुश्च सानुजः।
अचलो वृषकश्चैव राक्षसश्चाप्यलायुधः। बाह्लिकः सोमदत्तश्च चेकितानश्च पार्थिवः।
एते चान्ये च बहवो बहुत्वाद्ये न कीर्त्तिताः। सर्व्वे भासुरदेहास्ते समुत्तस्थुर्ज्वलात्ततः। ८८०
यस्य वीरस्य यो वेशो यो ध्वजो यच्च वाहनं। तेन तेन व्यदृश्यन्त समुपेता नराधिपाः।
दिव्याम्बरधराः सर्व्वे सर्व्वे भ्राजिष्णुकुण्डलाः। निर्व्वैरा निरहङ्कारा विगतक्रोधमत्सराः।
गन्धर्व्वैरुपगीयन्तस्तूयमानाश्च वन्दिभिः। दिव्यमाल्याम्बरधरा वृताश्चाप्सरसां गणैः।
धृतराष्ट्रस्य च तदा दिव्यं चक्षुर्नराधिप। मुनिः सत्यवतीपुत्रः प्रीतः प्रादात्तपोबलात्।
दिव्यज्ञानबलोपेता गान्धारी च यशस्विनी। ददर्श पुत्रांस्तान् सर्व्वान् ये चान्येऽपि मृधे हताः। ८८५
तदद्भुतमचिन्त्यञ्च सुमहल्लोमहर्षणं। विस्मितः स जनः सर्व्वो ददर्शानिमिषेक्षणः।
तदुत्सवमहोदग्रं हृष्टनारीनराकुलं। आश्चर्य्यभूतं ददृशे चित्रं पटगतं यथा।
धृतराष्ट्रस्तु तान्सर्व्वान् पश्यन् दिव्येन चक्षुषा। मुमुदे भरतश्रेष्ठ प्रसादात्तस्य वै मुनेः।
इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिके पर्व्वणि पुत्रदर्शनपर्व्वणि द्वात्रिंशोऽध्यायः॥ ३२ ॥
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ ततस्ते भरतश्रेष्ठाः समाजग्मुः परस्परं। विगतक्रोधमात्सर्य्याः सर्व्वे विगतकल्मषाः।
विधिं परममास्थाय ब्रह्मर्षिविहितं शुभं। संहृष्टमनसः सर्व्वे देवलोक इवामराः। ८९०
पुत्रैः पित्रा च मात्रा च भार्य्याश्च पतिभिः सह। भ्रात्रा भ्राता सखा चैव सख्या राजन् समागताः।
पाण्डवास्तु महेष्वासं कर्णं सौभद्रमेव च। संप्रहर्षात् समाजग्मुर्द्रौपदेयांश्च सर्व्वशः।
ततस्ते प्रीयमाणा वै कर्णेन सह पाण्डवाः। समेत्य पृथिवीपाल सौहृद्ये च स्थिताऽभवन्।
परस्परं समागम्य योधास्ते भरतर्षभ। मुनेः प्रसादात्ते ह्येवं क्षत्रिया नष्टमन्यवः।
असौहृदं परित्यज्य सौहृद्ये पर्य्यवस्थिताः। एवं समागताः सर्व्वे कुरुभिर्ब्बान्धवैः सह। ८९५
पुत्रैश्च पुरुषव्याघ्राः कुरवोऽन्ये च पार्थिवाः। तां रात्रिमखिलामेवं विहृत्य प्रीतमानसाः।
मेनिरे परितोषेण नृपाः स्वर्गसदो यथा। नात्र शोको भयं चासो नारतिर्नायशोऽभवत्।
परस्परं समागम्य योधानां भरतर्षभ। समागतास्ताः पितृभिर्भ्रातृभिः पतिभिः सुतैः।
मुदं परमिकां प्राप्य नार्य्यो दुःखमथात्यजन्। एकां रात्रिं विहृत्यैव ते वीरास्ताश्च योषितः।
आमन्त्र्यान्योन्यमाश्लिष्य ततो जग्मुर्यथागतं। ततो विसर्ज्जयामास लोकांस्तान्मुनिपुङ्गवः। ९००
क्षणेनान्तर्हितास्तैव प्रेक्षतामेव ते ऽभवन्। अवगाह्य महात्मानः पुण्यां भागीरथीं नदीं।
सरथाः सध्वजाश्चैव स्वानि वेश्मानि भेजिरे। देवलोकं ययुः केचित् केचिद्ब्रह्मसदस्तथा।
केचिच्च वारुणं लोकं केचित् कौवेरमाप्नुवन्। ततो वैवस्वतं लोकं केचिच्चैवाप्नुवन्नृपाः।
राक्षसानां पिशाचानां केचिच्चाप्युत्तरान् कुरून्। विचित्रगतयश्चान्ये यानवाप्यामरैः सह।
आजग्मुस्ते महात्मानः सवाहाः सपदानुगाः। गतेषु तेषु सर्व्वेषु सलिलस्थो महामुनिः। ९५